

Quinten de Gooijer, uitvinder van de containerwoning, bij enkele van zijn creaties in Amsterdam. 'Ik speelde als kind al veel met Lego.'

Foto Raymond Rutting / de Volkskrant

Zeecontainer voor landdrotten

Zeecontainers blijken zeer geschikt om tijdelijke woningnood mee te lenigen. Studenten en slachtoffers van rampen zijn ermee geholpen. Door Haroon Ali

Quinten de Gooijer zit in zijn eigen creatie, en als hij uit het raam kijkt, ziet hij er nog duizend: scheepscontainers. Dit is echter geen haven of industrieterrein. In de containers aan de Wenckebachweg in Amsterdam wonen studenten. De Gooijers bedrijf Tempohousing - zelf ook gevestigd in containers - tovert de stalen boxen om tot woningen, compleet met keukens en badkamer. 'Ik speelde als kind al veel met Lego. Mijn vriendin zegt ook: je bent een kind gebleven.'

De gemeente is enthousiast over de omgebouwde scheepscontainers, want ze zijn goedkoop, makkelijk en snel in elkaar te zetten. Inmiddels telt de hoofdstad 1.250 containerwoningen voor studenten en in 2011 komen er waarschijnlijk nog 450 bij. Maar het succes is niet overgeslagen naar andere steden. Waarom niet? 'Dat is een goede vraag', zegt De Gooijer. Het is niet relevant, want Tempohousing richt acht jaar na oprichting zijn pijlen op het buitenland. 'Onze website is niet eens in het Nederlands.'

Tempohousing transformeert in Papoea-Nieuw-Guinea negentig containers tot expatwoningen en is niet klaar met de eerste vleugel van een containerhotel voor hulpverleners op Haiti. 'Aan hotels verdienen je gewoon meer dan aan huisvesting.'

Inmiddels heeft Tempohousing distributeurs in Zweden, Frankrijk, Italië, de Verenigde Staten, Zuid-Afrika en Australië. 'We hebben veel potjes op het vuur, het is maar net welke het eerst kookt.'

De distributeurs halen orders binnen voor hotels, woningen of kanto-

ren. Het hoofdkantoor in Nederland gaat er dan mee aan de slag. 'We opereren hier met een klein team van zes mensen. De meeste functies - architecten, bouwfysici, installatie-experts - besteden we uit.'

De keuze voor scheepscontainers is simpel. 'Dit is de goedkoopste transportvorm ter wereld. Containers hebben een vaste maat en zijn universeel. Alle schepen, vrachtauto's en hijskranen zijn erop ingesteld.' Dat Tempohousing de containers in China laat produceren, is ook geen toeval. 'China heeft de wereldproductie van containers overgenomen. Bovendien is de vaarroute van Hongkong naar het westen het populairst, dus ook het goedkoopst.'

Blootvoets aan de slag

De Gooijer erkent dat de lage urenloos van Chinese fabriekswerknemers interessant zijn, maar houdt toezicht op de arbeidsomstandigheden. 'Dus bril op, helm op en schoenen aan. Dat klinkt simpel, maar die mensen komen gerust op hun blote voeten naar het werk.' Het uitvoeren van de Nederlandse Arboret in China komt volgens De Gooijer de productie juist ten goede. 'Van werken in het donker komen slechte producten.' De containers worden vervolgens op de plaats van bestemming door werklui in elkaar gezet en ingericht.

In een productiepiek kunnen in de Chinese fabriek tweehonderd werknemers twaalf containers per dag produceren. Tempohousing mikt op minimaal driehonderd verkochte containerwoningen per jaar. Vorig jaar 'was een slecht jaar voor de bouw', maar in 2010 en vooral in 2011

2040

Waarmee verdient Nederland over dertig jaar zijn geld?

Succes in Amsterdam

Quinten de Gooijer kwam op zijn verjaardag op het idee van containerwoningen, samen met compagnon Mathijs Resink. 'Letterlijk, bij het heffen van het glas.' Met de schrijvende woningnood onder studenten vond De Gooijer het vreemd dat niemand aan deze grote vraag wilde voldoen.

Zo werd Stichting Keetwonen in 2002 geboren. Er was eerst kritiek - de containers zouden te klein, te klein, te lawaaiig en te warm zijn - maar nieuwkomer Keetwonen versloeg vier bestaande woningcorporaties in een prijsvraag die de gemeente Amsterdam uitschreef. Keetwonen mocht op een voormalig clusterreint duizend studentencontainerwoningen bouwen.

Omdat Keetwonen (tegenwoordig Tempohousing) de woningen zelf niet mocht exploiteren, werd woningcorporatie De Key ingeschakeld, die het hele project kocht en de bouw financierde. Eind 2006 waren alle duizend woningen klaar. De vergunning is nu verlengd en de in theorie tijdelijke woningen mogen tot 2016 blijven staan.

zal het doel ruim worden gehaald. Hoeveel winst het bedrijf maakt, wil De Gooijer niet zeggen. 'Dan gaan mensen verkeerd rekenen.'

Ramphotel

Concurrentie heeft Tempohousing in elk geval niet. 'Wij zijn de enige die tegen lage kosten en op grote schaal met zeecontainers werkt.' Tempohousing kan zich naast commerciële klussen daarom ook bezighouden met maatschappelijke projecten, zoals huisvesting in rampgebieden. 'De aardbeving op Haiti heeft honderdduizenden dakloos gemaakt. Als iemand vraagt: zet vijftien duizend woningen neer, is dat slechts een doekje voor het bloeden, maar wij zijn er klaar voor. Het probleem is alleen: wie betaalt het?'

De Gooijer ging zelf naar Haiti om een voorstel te doen. 'Het Rode Kruis zegt alleen: we hebben al tenten. Maar één keer regen en die tenten spoelen weg.' Volgens De Gooijer is er zeker interesse. 'Als je met het vliegtuig op Haiti landt, zie je ons nieuwe hotel nota bene staan. Een beter voorbeeld van hoe snel wij werken, is er niet.' Voor hotels zijn echter makkelijke investeerders gevonden, terwijl niemand de huisvesting voor armen wil financieren.

Dichter bij huis heeft Tempohousing meer succes geboekt met maatschappelijke projecten. In Denemarken bouwde het bedrijf Skaeve Huse, woningen voor burgers die niet meer in normale woonwijken functioneren. Dit concept werd in Nederland herhaald met zes woningen voor psychisch gestoorde. Ook bouwde Tempohousing voor het Leger des Heils

een reïntegratiecomplex voor mensen met een crimineel verleden. En een *labour hotel* voor Poolse arbeiders in Diemen is inmiddels voor vijf jaar volgeboekt.

De containerwoning is overal ter wereld inzetbaar, ongeacht het klimaat. 'Bananen gaan ook in containers de wereld over en blijven constant gekoeld op 8 graden.' De kunst is te 'spelen met isolatiematerialen'.

Maximaal negen hoog

Aan het ontwerp zelf hoeft volgens De Gooijer niets te worden veranderd. 'In Zweden moet de badkamerdeur breder en in Denemarken het plafond hoger, maar dat is afwerking.' De enige beperking is verhoogd. 'We gaan niet twintig hoog bouwen, bij negen hoog is de limiet bereikt.'

Naast de productie van containers in China heeft de recycling van oude scheepscontainers hoge prioriteit. 'Als je in een land als Senegal een fabriek neerzet voor de afwerking, bouw je niet alleen lokaal woningen, maar creëer je ook werkgelegenheid. Daar verdienen wij dan niet veel aan, maar het is wel leuk om te doen.'

De Gooijer wil met 'modulair' bouwen de wereld veranderen, maar trekt in een enkel geval de grens. 'Ik kom net terug uit Israël, waar ik het gevoel kreeg dat ze de containers willen gebruiken voor joodse nederzettingen op de Golanhoogte of de Westbank. Daar doe ik niet aan mee. Ik moet het wel voor mezelf kunnen verantwoorden.'

Dit is deel 31 uit een serie over de toekomst van de Nederlandse economie